

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 46. Hymnorum cantus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

mibi cupiunt, quod ego a me amovendum, ^{Sæculum IV.}
 non vero timendum existimo. Et inferius: A. C. 386.
 quid autem Imperatori respondimus, quod ^{n. 30.}
 humilitatem Christianam lædat? si tribu- ^{n. 33.}
 tum petat, damus. Si agros nostros cupit,
 accipiat! nemo ex nobis resistit. Hos qui-
 dem sponte non dono, sed aufferri tolero.
 Populi Eleemosinæ alendis pauperibus plus-
 quam sufficientes sunt. Vitio nobis ver-
 titur, quod aurum in pauperes distribu-
 mus; hoc a nobis fieri non modo negare
 non possum, sed glorior; pauperum preces
 sunt præsidium meum; illi cæci, illi clau-
 di, illi senio debiles fortissimis bellatoribus
 robore præstant. Quæ sunt Cæsaris, Cæ- ^{n. 35.}
 sari reddimus, & quæ sunt Dei, Deo. Tri-
 butum Cæsaris est, Ecclesia Dei. Quis
 ferat dicentes, his responsis Imperatoris
 Majestatem offendi? non major ei obtin- ^{n. 36.}
 gere honor potest, quam si Ecclesiæ filius
 vocetur. Imperator in Ecclesia est, non
 supra Ecclesiam.

§. XLVI.

Hymnorum cantus.

Ad hæc quoque S. Ambrosius respondet, ^{n. 34.}
 quod reprehenderetur, populum
 hymnorum suorum cantu decipere; &
 fatetur, se Fideles suos eo instituisse, ut
 his modulis Trinitatis fidem profiteren-
 tur. Et sane inter ea media, quæ ad po-
 puli sui solatium in hac persecutione ad- ^{Paul. vit.}

D d d 4

hibuit, ^{n. 13.}

Sæculum IV. hibuit, non inutile fuit hymnorum, a se
A. C. 386 compositorum, cantus, & Antiphonarum,
 ut nominat Paulinus, id est, Psalmorum
 alternatim a duobus choris recitatorum.
Isid. 1. offic. Id constat, ex tunc Mediolani ad vigiliis
c. 7. nocturnas, aliasque orationis publicæ ho-
 ras cœptum fuisse, hymnos & Psalmos
Aug. 9. Conf. secundum Ecclesiarum Orientalium usum
c. 7. cantari. Ista consuetudo ab Ecclesia Me-
 diolanensi in omnes Occidentis reliquas
 dimanavit. Cum vero semper in Eccle-
 sia universa Psalmi fuerint decantati, non
 satis apparet, quid novi S. Ambrosius in-
 troduxerit, nisi hymnos, & cantus alter-
 nos. Cœterum hodieque plures hym-
 nos canimus, qui ipsius opera sunt, usque
 adeo celebrati, ut subsecutis temporibus
 monachi loco vocis, hymnus, Ambrosia-
 num dicerent. (*)

Reg. S. Ben.
c. 9. 12. 16.
17.

§. XLVII.

Reliquiæ SS. Gervasi, & Protasi.

Paul. vit. Ipse Deus Ecclesiam Mediolanensem so-
n. 14. lari dignatus est, dum, quo loco jace-
 rent

(*) In Nota hic sequente Interpres Proteſtans
 dicit: In dem sogenannten *Officio Romano* ſie-
 hen verschiedene lateiniſche Geſänge, die *Am-*
brosii Namen führen, es iſt aber ſehr daran zu
 zweifeln, ob er von allen Verfaſſer ſey; wenig-
 ſtens kann es von demjenigen Liede nicht be-
 hauptet werden, darin dieſe Worte ſtehen:
 o Cruce